

Днес изново аз виждамъ жъзъ мтеѣ,
Отъ гдѣтъ ми отъишеки ес мичани,
Отъ на жеивота ми каде пропѣтѣѣ
Мерѣ ес по крозъ нѣкога еидли.

Сидли ес съ мѣтад мичуемъ зракъ,
Сидли ес рамъ звѣзди на небето,
Фаръ гудемъ на жеивота во въ мореѣ,
Свѣтѣло въ бурѣтъ и въ ноуцѣтъ мракъ.

Свѣтъ роѣ избликѣѣ стѣмѣни въ дучаѣ.
Какъ жеиво, какъ пѣтѣѣнѣно свѣтѣтъ
На мѣклоѣ памѣѣѣѣѣ блатѣта!

И какъ сорѣѣѣ горѣетѣно кунѣѣѣ
И мѣти се да сотрѣсе свѣдѣѣѣ
И кѣтъ поче едѣтъ да се зашѣѣѣ!...

